1813. No 335.

DAG-BLAD VAN HET DEPARTEMENT VRIESLAND.

VRYDAG, den 10 *December.*

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

VEREENIGDE NEDERLANDEN.

NOTIFICATIE.

Commissarissen-generaal van Zijne Doorluchtige Hoogheid den heer prins van Oranje en van het algemeen-bestuur der Vereenigde-Nederlanden maken, hier mede, aan de inwoners van het departement Vriesland, die, door eene loffelijke geestdrift bezield, zich vrijwillig ter verdediging van het vaderland aanmelden, bekend, dat zij zich, voorzien van behoorlijke attesten van goed gedrag, door den heer maire der gemeente, waar zij woonachtig zijn, afgegeven, kunnen vervoegen bij den heer kommandant van het departement, *G. F. van Asbeck*, die aldaan op derzelver aftogt naar de plaats van hunlieder destinatie de vereischte orders zal stellen.

Leeuwarden, den 9den december 1813.

Commissarissen-generaal voornoemd,
E. H. BERGSMA.
H. VAN SMINIA.

De commissaris-generaal tot de binnenlandsche zaken brengt ter kennisse van de belanghebbenden, dat hij zijn bureau provisioneel gevestigd heeft, in het lokaal op het Plein, thans geoccupeerd door de regtbank van koophandel; en dat hij commissaris-generaal gereed is, de belanghebbenden aldaar audientie te verleenen, voortaan, alleen namiddags van een tot twee uren, met uitzondering van zaturdags en zondags.

's Gravenhage, den 4 december 1813.

De commissaris-generaal tot de binnenlandsche zaken voornoemd,
H. VAN STRALEN.

LEEUWARDEN, *den* 8 *December.*

Het onderstaande artikel in alle exemplaren van het dagblad van gister niet hebbende kunnen worden geplaatst, herhalen wij hetzelve:

Ter gelegenheid dat de nationale garde van Vriesland, op heden den 8sten december 1813, naar de vesting Delfzijl vertrok, is de navolgende aanspraak gedaan door den kommandant van het departement Vriesland:

KRIJGSBROEDERS!

Het lieve vaderland is onafhankelijk en de luister en grootheid van het huis van Oranje zijn verzekerd. De algemeene vijand is bijna overal verjaagd; alleen heeft zich eene geringe hoop in de vesting Delfzijl geworpen, en bedrijft aldaar de grootste geweldadigheden in de omstreken. Het is aan ulieden, uwe medeburgers te hulp te komen, om deze geweldenarijen te beteugelen. Zie daar het oogmerk van uwen aftogt; gedraag uliedon waardig aan den roem der voorvaderen, die *brave Vriezen*, die, bij het verbrijselen van het spaansch jok, goed en bloed voor het geluk en de onafhankelijkheid des vaderlands hebben opgeofferd.

ORANJE BOVEN.

Wij zijn verzocht het volgende te plaatsen:

ORANJE BOVEN.

Oranje boven was de leus
Van Zee- en Hollands-watergeus,
En teekent onveranderd,
Zoo lang de vrije welvaartsvlag,
Van onze stengen waaijen mag,
Den glorierijksten standerd.
Wat zeg ik? Ja, en zon en maan,
Zal eer voor 's aardsrijks oog vergaan,
Dan 't schoon *ORANJE BOVEN*:
God zelf gaf dit aan 't wereldrond,
Ten teeken van zijn vreêverbond,
En wankelt Gods beloven?

EDAM, *den* 1 *December.*

Gister avond, ten 10 uren, arriveerde alhier een detachement van 50 militairen, onder geleide van den heer kapitein *Siebers*, welke heden morgen ten acht uren voorwaarts zijn getrokken, hunne bestemming hebbende op Medemblik. Kort na hun vertrek boden zich verscheiden vrijwillige burgers aan, om voornoemde militairen te gaan volgen, en met hen in den roem te deelen, om ook onzen noordhollandschen grond van het laatste overschot der fransche overheersching, aan de Helder of omtrek, te zuiveren. De heer *Abraham Boot*, voormalig kapitein der burgerij, stelde zich aan het hoofd, en reeds ten tien uren des morgens marcheerde een aantal van 36 burgers, ieder met geweer, wapenen en 12 scherpe-patronen voorzien, de Noorder-poort uit, hunner voorgangers voetstappen volgende. Indien er meer wapenen op dat oogenblik voorhanden geweest waren, zoude het getal der vrijwilligers meer dan eens zoo groot geworden zijn. De beste geest bezielt onze burgers, en zij zijn steeds verlangende, het vaderland tot nut en dienst te kunnen verstrekken.

(*Staatkundig Dagblad van de Zuiderzee.*)

UTRECHT, *den* 3 *December.*

Alhier is een korps pruissische troepen van 14,000 man met een' trein binnen gekomen, welke bij de burgers ingekwartierd zijn.

Voorts hebben wij een berigt van den aanval en bemagtiging van Arnhem door twee brigades van het voor-

noemde korps op den 30sten der vorige maand, ten uitvoer gebragt, in weerwil van de allerhardnekkigste verdediging van het vijandelijk garnizoen, dat 4000 man sterk en van geschut voorzien was.

De aanvalleren drongen in vijf digt gesloten kolommen achter eene uitgebreide linie van tirailleurs met den stormmarsch voorwaarts, terwijl hunne zeer doelmatig geplaatste artillerie de vijandelijke aan den gang hield; meermalen bestormden de voorste bataillons te vergeefs de steile afhelling der wel onderhoudene wallen; zij moesten voor de overmagt der verdedigers en de moeijelijkheid van het beklimmen der hooge wallen wijken; doch het snel voorwaarts rukken der reserven en de onverschrokken moed en standvastigheid der troepen deden de banieren der regtvaardige zaak de overwinning behalen.

Te vergeefs had de maarschalk hertog van Tarente, daags te voren zelf de aanstalten van verdediging in oogenschijn genomen, en het garnizoen tot eene krachtige verdediging aangespoord; naauwelijks zagen de dwaze verdedigers der plaats de pruissische adelaars van verscheidene kanten op de bolwerken der stad waaijen, of zij werden door schrik en vrees aangegrepen en zochten hun heil in eene geregelde vlugt over de rijnbrug naar Nijmegen; te vergeefs poogden nog eenige in dit oogenblik de brug te vernielen; dan, de bajonnetten der aansnellende Pruissen hadden hun al spoedig bereikt, en wie niet over den vloed ontkwam, of bij het angstvolle gedrang van de brug in de golven gestort en begraven werd, werd van kant gemaakt, of gevangen; terwijl de vlugtelingen nog veel verder door de kavalerie werden vervolgd.

De fransche divisie-generaal *Carpentier* is gesneuveld, de brigade-generaal *St. Marie*, van het korps der genie, de kommandant der stad, 23 officieren, en meer dan 600 onder-officieren en gemeenen zijn gevangen gemaakt, en 8 stukken geschut den vijanden ontnomen, terwijl deszelfs overig verlies aan dooden en gekwetsten zeer aanmerkelijk zijn moet. De inwoners, van hunne onderdrukkers bevrijdt, ontvingen de indringende overwinnaren met gejuich, en weldra was alle bekommering voor hunne veiligheid en eigendommen, die zij zoo gewoon waren, van die verhuisde vreemdelingen, de Franschen, hunne zoogenaamde vrienden, te zien schenden, verdwenen.

(*Uit de Leidsche Courant.*)

ROTTERDAM, *den* 3 *December*.

Heden morgen is alhier een aanzienlijk korps pruissische troepen, te voet en te paard, binnengetrokken; manschap en paarden zagen zoo schoon uit, als of dezelven eerst te velde moesten trekken.

(*Staatkundig dagblad van de Zuiderzee.*)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRYK.

PARYS, *den* 27 *November*.

Brief van den maarschalk Gouvion-Saint-Cyr, *aan Z. D. H. den prins majoor-generaal.*

DRESDE, den 28 october 1813.

MONSEIGNEUR,

Gedurende eenige dagen heeft de vijand, onder de bevelen van den generaal *Benningsen*, eene aanmerkelijke magt voor Dresde gehad; hij heeft een groot gedeelte der troepen, uit de rigting van Nossen, met zich gebragt. Den 15den hebben de partijen, die ik op Wildruf gezonden had, eenige gevangenen op deszelfs achterhoede gemaakt. Den 16den hebben de op dat zelfde punt gezonden partijen oostenrijksche krijgsgevangen gemaakt en eenige equipagien van het korps van *Bubna*, die hem onmiddelijk opvolgden, bemagtigd. Dienzelfden dag verkende ik de stelling des vijands voorwaarts Dresde, op den linker-oever van de Elbe; en ik had door den generaal *Berthezene*, hetgeen aan den regter-oever stond, insgelijks doen verkennen.

Den 17den besloot ik, den generaal *Tolstoy* aan te vallen, welke op den linker-oever van de Elbe, voorwaarts Dresde, met onderscheidene divisien, bestaande uit de militie der gouvernementen Nichini, Novogorod, Kezan, Penza, Zezan en Kostroma, en uit vier regementen van de 16de divisie infanterie, uit een talrijk korps kavalerie van linie, Kozakken, Baskiers, Kalmukken, enz., en uit zeven compagnien artillerie, waarvan vijf te voet en twee te paard, gekampeerd was: deze onderscheidene troepen werden door de generaals *Marcoff*, *Isanof*, *Vocoiref*, *Boulatof*, en den prins *Bagration* enz., gekommandeerd.

Sedert eenige dagen hadden zich de Russen op de hoogten van Racknitz verschanst; twee redouten waren reeds voltooid; de derde was nog niet voleindigd. Ik geloofde, dat er geen oogenblik te verliezen was; dienvolgens besloot ik, na de divisie Berthezene achtergelaten te hebben, ten einde de redouten en stellingen van den regter-oever te bewaren, en den oostenrijkschen generaal *Stethal* gade te slaan, en een gedeelte der andere divisien insgelijks achtergelaten te hebben, om de verschansingen, de palanken, enz., op den linker-oever te bezetten, en voor alle gebeurtenissen mijnen aftogt te verzekeren, mitsgaders de zekerheid van Dresde niet in de waagschaal te stellen, in de volgende orde te deboucheren.

De graaf *de Löbau* had de divisie Teste in de verschansingen en palanken van het front gelaten, hetwelk hij gelast was voor Dresde te bewaren, dat is te zeggen, van de Barriere van Dohna tot aan de Elbe. De generaal *Dumonceau* bevond zich met de zijne aan het hoofd van Gross-Garten en Strehlen, om het vijandelijk korps, hetwelk zich in de vlakte bevond, gade te slaan. De graaf *de Löbau* deboucheerde ten half elf uren precies, van Gross-Garten, met de divisie Cassaigne, en rigtte zich, over Strehlen en Rothe-Haus, op het dorp Zschernitz. De generaal *Claparède*, deboucheerde, met zijne divisie, kwartier over tien uren, uit den tuin van het saxisch hospitaal, en rigtte zich op het dorp Racknitz. Acht bataillons der divisie van den generaal *Mouton Duvernet* deboucheerden, ten tien uren precies, van de barriere Plauen, om zich naar de hoogten van laatstgemeld dorp te begeven, en vervolgens met den generaal *Bonet* in gemeenschap te treden, die terzelfder tijd, met acht bataillons der divisie Razous op Porschappel deboucheerde, zich op Gitterzee rigtende, om, langs de hoogten, de positien, welke des vijands linker-vleugel ondersteunde, om te trekken. De kavalerie des generaals *Gerard* marcheerde tusschen de divisien Duvernet en Claparède. Deze verschillende kolommen rukten moedig en met juistheid aan. De vijand deed groote pogingen, deszelfs stelling op de hoogten van Zschernitz en Racknitz staande te houden.

hij werd in de holle wegen achter zijne stellingen, overhoop geworpen.

De generaal *Gerard* liet door den generaal *Gobrecht* met de lanciers van het eerste korps een aanval van kavalerie bij het dorp Nottnitz doen, hetgeen de wanorde des vijands vermeerderde, en ontnam hem vier stukken geschut. De generaal *Duvernet* greep den vijand, bij voortduring, aan deszelfs linker-zijde aan, terwijl de generaal *Bonnet*, hem geheel over Banewitz en Gappeln omtrekkende, zich aan zijnen regter-vleugel sloot, en hij de hoogten verliet, om door zijne talrijke kavalerie, die de vlakte bezetteden, en de deroute van zijne infanterie dekte, beschermd te worden.

Op dat oogenblik kreeg de graaf *de Lobau*, welke in Mekris had post gevat, voor een oogenblik eene groote magt op het lijf; maar de generaals *Duvernet* en *Razout*, hunne beweging vervolgende, door zich naar Gaustrie en Soebrigen te begeven, zoo was hij welhaast ontzet. De vijand begaf zich met overhaasting tot den aftogt, en de graaf *de Lobau* nam hem zes stukken geschut, mitsgaders 18 à 20 artillerie-kaissons af.

Op de hoogten van Eutzschitz deed de generaal *Gerard*, door zijne kavalerie, eenige fraaije aanvallen tegen de Baskiers en Kalmukken, die den linker-vleugel des vijands dekten; dezelve werd herhaalde malen overhoop geworpen, een aanmerkelijk verlies ondergaande, en de dorpen Kausche en Nickern overschrijdende. De generaal *Gerard*, door den generaal *Duvernet* ondersteund, ging met het vervolgen des vijands voort, en, bij Ischakwitz, naar de Elbe wendende, sneed hij een bataillon van het 27ste regement jagers af, waarvan alle de manschap door het 7de regement lanciers gedood of gevangen genomen werden; de kommandant redde zich, de Elbe overzwemmende.

Het verlies des vijands aan dooden en gekwetsten is aanzienlijk. Ik geloof, dat hetzelve omtrent 3000 man bedraagt; 1200 krijgsgevangenen zijn in onze handen gebleven, voor het grootst gedeelte gekwetst zijnde.

Bijaldien wij sterker in kavalerie geweest waren, dan zouden wij het grootste gedeelte van de vijandelijke infanterie gevangen genomen hebben, want dezelve was volkomen in deroute. Zij hebben ook veel ammunitie en artillerie-wagens, die verlaten geworden zijn, verloren, alsmede eene equipagie van pontons, die zij, tegen over het dorp Bretzschwitz, over de Elbe wilden doen slaan, en die ik zal doen verbranden.

Ik ben over het gedrag der troepen, mitsgaders over dat der officieren en generaals, welke dezelve gekommandeerd hebben, zeer te vrede geweest en ik beveel alle degenen, die ik in mijn rapport noem, der goedgunstigheid van Z. M. aan, alsmede den brigade-generaal, baron *Borelli*, chef van mijnen staf, die ik u verzoek, bijzonderlijk bij Z. M. aan te bevelen.

Ik zal de eer hebben, uwe hoogheid de lijst te zenden der officieren, onder-officieren en soldaten, die zich hebben onderscheiden, en voor dewelke de divisie-generaals gunstbewijzen van Z. M. verzoeken.

De vijand is des avonds van den 17den naar Dohna geretireerd, alwaar hij zich met een korps, voor het grootste gedeelte russische troepen, heeft vereenigd; de inwoners van het land verzekeren, dat hetzelve uit acht regementen bestaat, welke hem uit de ommestreken van Altemburg gezonden worden; en heden, den 18den, hebben zij hunnen weg op Gieshusel, Borna en Altemberg vervolgd; zoodanig, dat wij heden avond met het fort Sonnestein in gemeenschap zullen wezen.

Ik heb de eer, met diepen eerbied te zijn, van uwe hoogheid, de zeer onderdanige en zeer gehoorzame dienaar,

De maarschalk GOUVION-SAINT-CYR.

Van den 30sten.

Men meldt van Bordeaux, onder dagteekening van den 24sten november, dat de zieken en gekwetsten van het leger van Spanje op die stad waren geëvacueerd. De inwoners, zoo van die stad, als van de steden, waardoor gemelde zieken en gekwetsten gepasseerd zijn, hebben de deelnemendste zorgen aan dezelven besteed. (*Staatk. Dagb. v. h. dep. v. de Zuider-Zee.*)

Van den 1 December.

De opening der zitting van het wetgevend-ligchaam, tegen morgen bepaald, zal alsdan geen voortgang hebben; dezelve is, bij keizerlijk decreet, van den 29sten november, uitgesteld tot den 19den dezer.

Het leger, hetwelk de Zwitsers op de been brengen, bestaat uit 40,000 man; en het hoofdkwartier daarvan bevindt zich te Bazel.

Tot heden neemt de Moniteur een diep stilzwijgen in acht, nopens de laatste gebeurtenissen in Holland; onze andere dagbladen bepalen zich, met ons te vertellen, dat vele troepen op Gornichem in aantogt zijn, en aldaar reeds gedeeltelijk zijn aangekomen; dat, van eenen anderen kant, de hertog van Tarente, met zijn leger van Keulen, naar Holland is opgebroken, en dat de prins van de Moskowa, daarentegen, met zijn leger-korps te Keulen is aangekomen; dat de IJssel door fransche troepen bezet is, en zich aldaar nog geen vijand vertoond heeft. Zeer geruststellend zijn dus voor ons, *volgens onze nieuwspapieren*, de berigten van dien kant.

Te Keulen, en langs de geheele linie van den linker Rijn-oever, is men, *volgens onze nieuwspapieren*, ook nooit geruster geweest dan thans.

Daarenboven is, *volgens onze nieuwspapieren*, de geestdrift door geheel het Rijk allersterkst, om te voldoen aan de laatste conscriptiën.

Maar, *volgens partikuliere berigten*, is alles geheel anders; in alle gewesten, die het geweld sedert 20 jaren met Frankrijk vereenigde, ontvlamt den geest van onafhankelijkheid; en die landen, die het gehate juk niet reeds afgeschud hebben, zien reikhalzend het gunstige tijdstip te gemoet, om dat te doen. En in het oude Frankrijk, — onbeschrijfelijk is de neerslagtigheid, die alom, en de ellende, die in vele departementen heerscht: en hoe zou dat anders kunnen: alleen het gezigt der militaire hospitalen, waarvan sedert jaren in Frankrijk niets gezien werd, maar die men nu genoodzaakt is, in het binnenste des lands te brengen, en wel in zulk eenen jammerlijken staat, dat de koelbloedigste mensch er van ijzen moet, dat gezigt alleen, de rampzalige vrucht van 20 jaren van de ongehoordste opofferingen en uitputtingen in manschap, nu voor het oog der geheele natie ten toon gespreid, moet haar allen moed benemen, en de laatste vonk van genegenheid uitdoven voor een opperhoofd, wiens onleschbare dorst naar krijgsroem en overheersching langen tijd een geesel was voor geheel de wereld, en nu het ongeluk is van Frankrijk. Met zigtbaar misnoegen, en hier en daar met openbare tegenstand, wordt thans ook door de natie voldaan aan de nieuwe opofferingen, die men van haar vergt; onder anderen kunnen wij daarvan een bewijs uit het anders altoos zoo getrouw en ijverig Fransch-Vlaanderen bijbrengen; namelijk, in de voorleden week heeft een gedeelte van het garnizoen van Rijssel, met eenig geschut

naar het volkrijk Hasebroek moeten uittrekken, om aldaar met geweld een opstand der conscrits te dempen, die, in plaatse van aan de nieuwe oproeping te gehoorzamen, den sous-prefekt verjaagd en de sous-prefektuur geplunderd hadden.

In dezen toestand van zaken tracht het gouvernement het fransche volk aan te sporen, de wapenen op te vatten, door het schrik aan te jagen voor eenen inval der Russen; men spreekt gedurig in onze nieuwspapieren van de mishandelingen, welke de ingezetenen aan den regter Rijn-oever er van ondervinden; van de gedurige contributien, die zij moeten opbrengen, enz., en dan voegt men er telkens bij, dat Frankrijk nog veel erger te wachten heeft; dat de Russen plan hebben, de fransche boeren naar Rusland te voeren, om de aldaar thans onbebouwd liggende akkers te bearbeiden; dat de Kalmukken voornemens zijn, de fransche vrouwen voor zich te nemen; dat de Kozakken alles denken te plunderen, en honderd dergelijke ongerijmdheden meer. Waren de omstandigheden anders, en kenden wij de tegen ons aanrukkende russische krijgsbenden niet uit de rapporten van vele tot ons weêrgekeerde fransche krijgsgevangenen zelven, als wel onbeschaafde, maar geenszins onmenschelijke, zelfs in vele gevallen zeer edelmoedige menschen, en was de fransche natie zoo dom, als men ons de russische volken wil afschilderen, dan mogten zulke leugens ingang vinden; maar nu kunnen zij nergens anders toe dienen, dan de zwakheid van ons eigen gouvernement in de oogen te doen stralen.

(*Dordrechtsche Courant.*)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, *den 26 November.*

Onze standvastige pogingen ter bevrijding van Spanje en Portugal, ondersteund door den voorbeeldeloozen ijver der volken van dat Schier-Eiland, zijn met eenen uitslag bekroond, die de vurigste verwachting naauwelijks had durven hopen. Onze vereenigde legers hebben den vijand uit Spanje verdreven en zijn binnengerukt in Frankrijk; de geduchte grensmuur van het Pyreneesch gebergte, nog sterker geworden door de kunst, waarmede hij bevestigd was, en de magt, tot deszelfs verdediging bijeengebragt, is overweldigd, en deze overweldiging is de vrucht van eenen veldslag, welks roemrijke uitslag waardig zou wezen, onder de glorierijkste krijgsbedrijven van dezen tijd geteld te worden, zonder nog de onberekenbare gevolgen in aanmerking te nemen, tot welken deze overwinning den weg kan banen in het thans openliggende Frankrijk. Zie hier, op welke wijze eene buitengewone London-Gazette van gister deze belangrijke gebeurtenis der natie aankondigt: „ Er heeft eene bloedige actie aan den doortogt der Pyreneën, tusschen het leger van lord *Wellington* en dat der Franschen plaats gehad, en waarvan de uitslag voor de eersten de schitterendste voordeelen heeft te weeg gebragt. De Franschen hadden sedert het begin van augustus eene stelling genomen, om den doortogt over de Pyreneën naar Bayonne te beletten. Hun regter-vleugel was geplaatst aan den zeekant, in het front van St. Jean-de-Luz, zijnde een ruim vlek, aan het einde van Frankrijk, en van waar de gemeene weg over de Pyreneën naar Spanje gaat. Hun linker-vleugel steunde aan de rivier de Nivelle, en hun centrum aan la Petite la Rhune in Sarré, en op de hoogten van het dorp. De onderscheidene fransche troepen en divisien werden gekommandeerd door den graaf *d'Erlon*, de generaals *Foy* en *Paris*, welke laatste over het leger van Arragon bevel voerde. Pampelona had zich den 31sten october overgegeven, en het was na dit voorval, dat lord *Wellington* ondernam, de Franschen in hunne door natuur en kunst versterkte positie aan te tasten, en zich van den doortogt der Pyreneën te verzekeren. Den 6 en 7den november had dezen aanval plaats, waarvan het gevolg was, dat de Franschen Ascain en alle hunne werken en positien in het front van St. Jean-de-Luz hebben moeten verlaten, en, in den nacht van den 11den november, tot in het geretrancheerd kamp van Bayonne, zijn terug getrokken. De zegeteekenen dezen overwinningen zijn geweest: 51 stukken geschut, 6 ammunitie-wagens, een aantal dooden en gekwetsten en 1400 krijgsgevangenen. Het verlies der Engelschen was naar evenredigheid zeer gering. Onder de hooge bevelhebbers, die in deze actie hebben uitgemunt, geeft lord *Wellington*, onder anderen, de loffelijkste getuigenissen aan Zijne Hoogheid den PRINS VAN ORANJE, den generaal *Murray*, lord *Sommerset*, *Pakenham* en *Campbell*."

(*Amsterdamsche Courant.*)

*** Heden avond, ten half vijf uren, werd mijne geliefde huisvrouw, M. SWARTTE, door Gods genaderijke hulp, zeer voorspoedig verlost van een' welgeschapen zoon.

VROUWEN-PAROCHIE, den 7 december 1813. L. VAN LOON, *Predikant.*

ARNHEM, den 3den December. Heden overleed alhier, na eene ongesteldheid van weinige dagen, de hoog-edele gestrenge heer REGNERUS LIVIUS VAN ANDRINGA DE KEMPENAER, laatst prefekt van het departement van den Boven-IJssel, in den ouderdom van ruim een-en-zestig jaren.

*** Heden, ten middennacht, is, na eene ziekte van acht dagen, alhier overleden, mijn waarde vader, B. J. BROUWER, in den zeer hoogen ouderdom van 84 jaren en ruim 5 maanden. Geve bij deze van mijn verlies kennis aan familie en vrienden; verzoekende verschoond te blijven van brieven van rouwbeklag.

FRANEKER, den 4den december 1813. JAN BROUWER, *Leeraar der Doopsgezinden.*

*** Heden morgen, ten half zes uren, overleed zeer zacht, na 5 jaren met zware zenuw-ziekten geworsteld te hebben, en waarvan hij sedert eenigen tijd merkelijk herstelde, maar voor eenige dagen op nieuw daarvan aangevallen werd, op het onverwachtst, tot mijne groote droefheid, mijn geliefde man, PIETER HARMENS VAN WETZINGA, in den ouderdom van 29 jaren en 3 maanden, na eene echtvereeniging van 6 jaren en 5 maanden; ik met mijne twee onnoozele kinderen, welke hun verlies niet beseffen, missen een' liefhebbenden man en vader; gelijk hij in zijn leven mij hoogst dierbaar was, zoo doet zijne gedachtenis mij zijn verlies hartelijk betreuren; en, om mijne droefheid niet te vermeerderen, verzoeke ik van rouwbeklag verschoond te blijven.

WORKUM, den 25 november 1813. WIETSKE MICHIELS TROMP, wed. P. VAN WETZINGA.

Te LEEUWARDEN, by D. R. SMEDING en M. KOON.